

TANZIMAT'IN İLANI SIRALARINDA OSMANLI İMPARATORLUĞUNDA KADILIK KURUMU VE 1838 TARİHLİ "TARİK-İ İLMİYYE"YE DÂİR CEZA KÂNUNNAME'Sİ

Doç. Dr. Musa Çadircı

Bilindiği gibi Osmanlı İmparatorluğunda hukukla ilgili bütün sorunlar şeriat mahkemelerinde İslâm hukukunun öngördüğü kurallara göre çözümlemekte idi. Tanzimat'ın ilân edildiği 1839'dan birkaç yıl sonrasına kadar bu kurum dışında "haklaştırma" işleminin yapıldığı yetkili başka bir kuruluş yoktu. Şeriat mahkemelerinde yalnız kişiler arasındaki anlaşmazlıklar değil, şehir ve kasabaların belediye işleri, alım-satım işlemleri, vekâlet, veraset gibi işlerin yanısıra, hükümet merkezinden gönderilen emir ve fermanların halka duyulması, vergilerin dağıtılması gibi işler de yapılmaktaydı.

Şeriat mahkemelerinin başında kadıları bulunuyorlardı, Kadıların yetişikleri okul medrese idi. İstanbul'un alınışından sonra hızla gelişen medreseler, ülkenin her tarafına yayılmış ve ilk dönemde işinin ehli bilgili kimselerin yetişmesinde etken olmuşlardır. Çok geçmeden bu kurumun döneminde bozukluklar ve aksaklılıklar ortaya çıktı. XVI. yüzyılın ikinci yarısından başlayarak bozukluk kendisini iyice belli etmeye başlayınca, giderilmesi yolunda çabalalar gösterildi ama olumlu sonuç alınamadı. XVII.-XVIII. yüzyıllarda diğer bütün kurumlarda başlayan çöküş, medreseleri de gittikçe hızlı bir biçimde etkisi altına alarak, bu kurumun fonksiyonunu tamamen yitirmesine yol açtı.

Tanzimat'ın ilâni sıralarına geldiğimizde, bütün alanlarda yeniden düzenlemeye girişimleri yapıldığını görüyoruz. Özellikle III.Selim, girişiği yenilik hareketlerinde, medreselerin üzerine de eğilmiş, ulemanın içinde bulunduğu durumu düzeltmek için bazı önlemler almıştı (1).

Özetle; Rumeli ve Anadolu kazaskerlerine hitaben yayınladığı fermanla, kadılarla naiblerin (Kadı vekili anlamına) yaptıkları fenalıkların önüne geçmek için bazı önlemler almak istemişti. Ancak bu çabaları olumlu bir sonuç vermediği gibi ulemanın hoşuna gitmemiş ve Selim'in öldürülmesi olayı ile sonuçlanmıştır. Bu dönemde çoğu kadı ve naibin görevli bulundukları kaza ileri

(1) f.Hakkı Uzunçarsılı, III.Selim zamanındaki ilmiye İslâhâti hakkında derli-toplu bilgi vermektedir. Bkz.Osmalî Devletinde İlmiye Teşkilâtı, Ankara 1965,s225-260.Ayrıca Yücel Özkan'a Osmanlı İmparatorluğun Ayânlık (Ankara 1977) adlı eserinde 18.yüzünün sonlarında birçok devlet adamları gibi kadı ve naiplerin yaptıkları yolsuzluklarla ilgili bazı belgeleri vermektedir (S.49-52).

gelenleriyle anlaşarak, merkezden gönderilen idarecilere karşı tavır takındıklarını görmekteyiz. Bazı bölgelerde bunların da kıskırtmaları ile yöneticilere karşı sık sık ayaklanmaları olmaktadır. Bunun önüne geçebilmek amacıyla ile kadıların yönetim işlerine karışmamaları yalnızca adaleti ilgilendiren konulara eğilmeleri sık sık istenmekte idi. Örneğin, Ankara kadısına hitaben gönderilen sadrazam-mektubunda bu konu ile ilgili açık bilgiler yer almaktadır. Mektuba göre, Ankara Sancığında şekâvetin eksik olmayışının nedenleri arasında şimdîye kadar kaza ileri gelenlerinin kâdi ile anlaşarak diledikleri şekilde hareket etmeyen, âyânları, mütesellimlere danışmadan, azledip yerlerine istediklerini seçmeleri hoşnutsuzluğun artmasına yol açmış, bölgede düzenin bozulmasında etken olmuştur. Bu durumun giderek hükümet temsilcisi olan mütesellimleri (Sancak Yöneticilerini) "Mahkeme muhzırları" durumuna düşürdüğü de vurgulanıyordu. Olup bitenlerin önünü almak ve bölgede iç güvenliği sağlamak için kadıların şer'i işler dışında, güvenliğin korunması, eşkiya ve zalimlerin yakalanması gibi işlere karışmamaları gerektiği önemle emrediliyordu. Bundan böyle yönetim işlerine karışanlara gerekli cezaların verileceği de hatırlatılıyordu (2).

III. Selim, ilk kez açıktan açık yürütmeye ile yargı işlerinin birbirinden ayrı tutulması yolunda çaba göstermişse de bundan hiç bir başarı elde edemediğini II. Mahmud dönemi olayları bize göstermektedir.

II. Mahmud, 1815 yılı Ağustososu başlarında yayınladığı bir "Adalet Ferma-nı"nda, kadıların ne gibi yolsuzluklar yaptıklarını açıklıyor. İmparatorluğun bütün vali, mutasarrıf ve diğer görevlilerine gönderilen bu fermanın bir sureti de Ankara ve Çankırı sancakları Mutasarrifi Vezir Abdurrahman Paşa'ya ve bu sancaklarda bulunan kazaların kâdi ve naibleriyle müftülere, güvenlik görevlilerine hitaben gönderilmişti. Pdişah, geleneksel bir anlatımla amacının, halkın refah ve huzurunu sağlamak olduğunu tekrarlamakta idi. Daha sonra ise ülkenin içinde bulunduğu duruma deniniliyor, özellikle kâdi ve naiblerin sebep oldukları yolsuzluklar üzerinde duruluyordu.

Fermandan, her kazanın "tevzi defterleri" (Altı ayda bir kazanın giderlerini gösterir defterlere verilen ad olup, bu giderler vergi olarak yöre halkından alınmakta idi), hazırlanıktan sonra "Hâkim-i şer" (Kâdi) olanların "Harcı Defter ve imza" olarak toplam gerçek giderlerden kuruş başına birer para almaları, bunun dışında tevzi defterlerine kendileri için çeşitli adlarla para ekle-

(2) 19 Mayıs 1802'de Ankara'da sicile kaydedilen bu ferman sureti Ankara Etnografya Müzesinde bulunan Ankara Şer'iye Sicillerinden 196 nolu defterde 152. belge olarak yer almaktadır. Bu konuda bir diğer örnek de Lütfî Tarihi C.L.s.165'te yer almaktadır: Tokat kadısının, voyvodanın asayı korumakla görevli adamları ile birlikte "...muhzir ve naibin bir adamını kol gevzmeye..." görevlendirilir. İmrek için izin istemesi üzerine, kendisine gönderilen cevapta: "...şer" ile dâva görmeden başka hâkimin işi olmadığı; umur-i memlekete zerre kadar müdahalelesi.." olursa cezalandırılacağı bildirilmiştir.

meleri gerekirken buna uyulmadığı belirtiliyordu (3). Diğer belgeler de bize gerçekten durumun böyle olduğunu göstermektedir. Kadılar, "Hediye", "Bahşış" ve benzeri adlarla kendileri için çok miktarda parayı kural dışı olarak tevzi defterlerine ekletmekte ve vergi olarak halktan toplamakta idiler. Öyle ki sancaklıarda altı aylık masrafların hesaplanmasında kâdi payı kuruşta bir para oranı ile yöresine göre ikibin, üçbin, nihayet dörtbin kuruş olması gerekirken, beşbin, sekizbin, onbeşbin, onsekizbin kuruşa kadar "Harcı defter" eklendiği tetkik için İstanbul'a gönderilen defterlerin incelenmesinden anlaşılmıştı (4).

Bunun dışında dönemin kadıları, gördükleri dâvalardan da rüşvet alarak haksızı haklı, haklıyı haksız kıldıkları gibi, bazen de haklı çıkardıklarından da "Mahsûl-u Def" ya da Resm-i Def adı altında para allıklarını saptamış bulunuyoruz. Halbuki "Resmî-i Adî" den başka para almamaları şeriatın gereği idi. Onlar bu kurula da uymuyorlardı. Örneğin ellî kuruşluk bir ilâm harçını bile gerektirmeyen bir davadan yüzelli, ikiyüz kuruş allıklar, suçlu görüldenden alınması gereken para cezasının her kuruşundan bir para harç alınması lazım iken beşer altışar para alındığı gibi, eğer birisi bir diğerini "alacağım vardır" diye haksız yere şikayet etmiş ve mahkemedede bu, anlaşılmışsa, bu defa hiç suyu yokken şikayet edilenden "Resim-i Def" adı ile para alındığı sık sık görülen olaylardı.

Öte yanda askerî ve gerekse sivil kimselerin ölümlerinde terekeleri yazılırken, borçları ödendikten sonra, geri kalan toplam gelirinden bin kuruştan yirmibeş kuruş hesabı ile "Ücret-i kassamîyye" ve "Kâtibiyye" ile "Huddamiye"den başka bir ücret alınmaması gerekirken, kadıların çeşitli adalarla bir de ayrıca kendileri için para allıklarını görüyoruz. Sivas Sancağının merkez kazası naibi, Mustafa Efendi bu yolla kuralsız olarak 13.681 kuruş aldığıni itiraf etmek zorunda kalmıştı (5). Ayrıca kadıların terekelerden çok ucuza eşya satın allıklarını anlaşmış olacak ki, ölenlerin mallarından kâdi, naib, mahkeme kâtipleri ile muhzıların "Met'a ve eşya satın almamaları" hükümetçe istenmişti. Yine, küçük yaşta verese bırakarak ölenlerin çocukların için vâsi tayin edilirken, "Veraset Hûceti Harcı" adı altında yetimin malından, terekentin durumuna göre üçüz, beşüz, bin, binbeşüz kuruş kadar ücret alındıktan sonra, iki ay geçer geçmez, vâsi bir töhmetle azledilip yerine bir diğeri atanıyor ve bu vesile ile yeniden terekeden harç alınıyordu. Ayrıca her yıl yetim malının muhasebesi yapılırken "Harcı muhasebe" adı altında "...insaftan hariç akçe tahsil" ediliyordu (6).

(3) Ankara Şer'iye Sicili, defter 216, belge 171.

(4) Takvim-i Vekâyi, Defa 151 (1253).

(5) Sivas Müzesi, Sivas Şer'iye Sicili, defter 19, yaprak 56.

(6) Adalet İcrahanlarında bu konuda geniş bilgi bulunmaktadır. Bkz. Ankara Şer'iye Sicili defter 216, belge 171 ve 264. Ayrıca Takvim-i Vekâyi, Defa 93 ve 151.

Dönem kadılarının yaptıkları yolsuzluklar sadece bunlar değildi. Kendi adlarına küçük yörenlere atadıkları naipleri sık sık görevlerinden alarak yerlerine yenilerini gönderiyordu. Böylece yeniden atanma imiş gibi her birinden kuralsız olarak para almaktı idiler. Yine adaletin gözetimine bırakılan yerel yöneticilerin seçilmelerine de karışıyorlar, dileklerini ileri gelenlere benimseterek rüşvet karşısında âyân, muhtar veya voyvoda olarak seçtirebiliyorlardı. Güzelhisar naibi Mehmet Lütfullah Efendi, halktan usulsuz olarak vergi toplattırdığı gibi, para ile voyvoda tayin ettirdiği ve benzeri “daha nice uygunsuz hareketlerde bulunduğu” için Ankara'ya sürgün edilmişti (7).

Bütün bu olup bitenleri yakından bilen II.Mahmut, öteki kurumları yeni baştan düzenlerken, kadılığı da ele almaktan geri kalmadı. Göreve geldikten hemen sonra kadı ve naipleri yola getirmek için büyük çaba gösterdi. Sık sık yayınladığı fermanlarla onların nasıl hareket etmeleri gerektiğini bütün açılığı ile ortaya koydu. Fakat bu yolda başarı elde edemediğini görünce son çare olarak bir kanunla adalet örgütünün yöneticilerini yola getirmeye çalıştı. “Tarîk-i İlmîye’ye Dâir Cezâ Kânûnnâme”si adı altında hazırlattığı bir yasayı Tanzimat’ın ilânından bir yıl kadar önce yürürlüğe koydu.

Mayıs- sonları 1838 (Ra 1254)’de basılarak birer nüshası bütün vilâyet ve sancak merkezlerine gönderilen bu kanun'un varlığı bilimekle birlikte kapsamı geniş olarak ele alınmış değildir (8).Çoğu araştıracı ise böyle bir kanunun varlığından habersiz görünümektedir (9).

Kanun, özellikle yukarıda kısaca sözünü ettiğimiz yolsuzlukların önemini almak için hazırlanmıştır. III.Selim döneminde çıkarılmış fermanlarda yer alan hükümlerin birçoğunu kapsadığı gibi, yeni ilkeler de getirmiştir bulunmaktaadır. Girişinde “....bâ husûs umûr-ı dinîyyenin merci-iaslîsi ve kâffe-i

(7) Ankara Şer'iye Sicili, defter 235, belge 225.

(8) Hıfzı Veldet, Tanzimat I(1940)'da yer alan “Kanunlaştırma Hareketleri ve Tanzimat” adlı makalesinin 170-171. sahifelerinde kanundan söz etmekle, mukademesinden kısa aktarma yapmaktadır. Ancak, metni ni vermemeştir. Dr.Ahmet Mumcu ise Osmanlı Devletinde Rüşvet (Özellikle Adlı Rüşvet) Ankara 1969, adlı eserinde, “II.Mahmut devrinde (1838) çıkarılan bir diğer ceza kanunundan (Memurlara ait ceza kanunu) uzun uzadıya söz etmektedir. Ancak Tarîk-i İlmîye’ye dair ceza kanunun tam metnini bulmadığını belirterek bu konuda fazla bir şey söylememektedir. Bkz.s.277,not 103.

(9) Bu kanunun varlığını beni sayın arkadaşım Özer Ergenç yıllar önce haberdaar etmiş ve Konya Mevlâna Müzesinde saklanan Konya Şer'iye Sicillerinden 83 noh defterin 70-72 sayfalarında yer alan metnin kopyası ile fotoğrafını vermişlerdi. Daha sonra yaptığım araştırmalar sonunda basılı nüshalarından birinin İstanbul Üniversitesi Kütüphanesinde 83162 oda kayıtlı olduğunu saptadım. Ayrıca Sarkız Karakoç'un “Külliyat-ı Kavanîn” adlı çok değerli derlemesinin TTK Kütüphanesinde bulunan basılmış IV.Dosyasında da basılı metni bulunuzaftadır. Ekte verdığımız kanun metni ile zeyli bu dosyadan alınmış foto-kopilerdir. -[Külliyat-ı Kavanîn] kisa bir tamımı için b.kz. a.Mumcu, “Külliyat-ı Kavanîn, Sarkız Karakoç'un Osmanlı Mevzuatı derlemesi” Belleten, XXXVI, (1972) 377-383). Gerek şer'iye sicillerine geçirilmiş kopyalar ve gerekse İstanbul'da Ra 1254 (Mâsiy sonu 1838) Devlet matbaasında ve İstanbul Üniversitesi Kütüphanesinde bulunan ve yine aynı tarihte aynı matbaada basılan, Sarkız Karakoç'un dosyasında yer alan nüshalar, arasında herhangibir fark yoktur (Her iki baskı, İlk baskı olup, daha sonraları basılıp basılmadığını bilmiyoruz. İstanbul Üniversitesi Kütüphanesinde kanunun zeyli bulunmamaktadır).

mesâlîh-i sultanat-ı saniyyenin menba-i hakîkîsi, şeri'at-ı mutahhareye imtisâlden ibâret olduğuna ve el-hâletü hâzîhi hizmet-i şer'iâtda bulunan zevatîn....hasbe'l-beşeriyye içlerinde bazı cûnha vukuu muhtemel ve läsiyemâ müvvâb takımının ekserisi meçhûlü'l-ahvâl kimseler olarak uygunsuz harekâtı derkâr bulunduğuna binâen o makûle harekât-ı nâ-maraziyyeye cesâret edenlerin hakkında ve gayrilere terbiye ve tenbîh olmâk üzere ol bâbda..." yapılan görüşmelerden sonra Padişah'ın onayı alınarak fermanı ile uygun görülüp yayınlanan ceza kanunu olduğu belirtilmektedir.

Özellikle rüşvet ile mücadele etmek üzere konulmuş olduğundan, hükümlerinin bir çoğu, rüşvetle kadı ve naip atanması durumunda verilecek cezalar ile ilgilidir. Ayrıca atanmalarda gözönünde tutulacak ilkeler, yapılacak sınavın niteliği ve benzeri konulara da yer verilmiştir. Bir süre sonra da kanunun zeyli yayınlanmıştır. 12 Aralık 1838 (25 Ramazan 1254) tarihinde basılarak yürürlüğe konulan bu ek, uygulamada karşılaşılan bazı güçlüklerin giderilmesiyle ilgilidir. Özellikle kanunun yürürlüğe girmesinden önce naiplik görevi almış olanların yeniden sınava alınmamaları, haklarının saklı tutulması üzerinde durulmaktadır.

Daha önce de belirttiğimiz gibi yeterince bilinmeyen bu kanun ile zeylinin geniş bir özeti verdikten sonra metinlerini aynen foto-kopi olarak yayinallyoruz. Böylece bu konu üzerinde araştırma ve inceleme yapacaklara kolaylık sağlamış olacağız. (10).

(10) Bu kanunun Tanzimat'tan sonra da uzun süre yürürlükte kalmıştır. Ancak, yapılan yeni düzenlemelerle kadılık kurumunun eski önesi kalmamış, yargılama yetkilerinin önemli bir kısmı, eyalet ve sancak meclislerine bırakılmıştır. Kurulan yeni karma mahkemeler de ise çağdaş kurallara göre işlemler yürütülmüştür. Tanzimata birlikte yapılan değişiklikler ve ortaya çıkan yeni durum ayrı bir inceleme ve araştırmâ konusu olacak niteliktedir.

İLMİYE SINIFINA DAİR CEZA KANUNU:
(özet)

(Padişah övüldükten sonra), kanunları yenilemenin bir gereği olarak; din işlerinin asıl mercii ve bütün sultanat işlerinin gerek kaynağı olan şeriatın koyduğu kurallara uymanın zorunlu olduğu belirtildikten sonra, halihazırda şeriat hizmetinde bulunanlar bilgili ve dürüst kimseler iseler de insanlık hali içerisinde bazı suçluların bulunması muhtemeldir deniliyor. Özellikle naiblerin çögullüğünün durumlarının bilinmediği, uygunsuz tutum ve davranışlarında bulunanlara raslandığı, böylesi davranışlara cesaret edenlerin hakkından gelinmek ve diğerlerine uyarıda bulunmak üzere Padişahın emri ve fermanı gereğince hazırlanan “Ceza kânûnnamesidir ki ber-vech-i âtî’zîr ve beyân olunur” denilmekte sonra paragraflar halinde hükümlere geçilmektedir.

— Ulemadan halkın hizmetinde bulunanların yerine getirmeye memur oldukları hizmetlerinde kişisel gereksinmeler ve şeriatın öngördüklerinden başka bir şey “takdim ve tercih eyledikleri” anlaşılsa durumlarına göre, gerekli uyarı yapılacak, yola gelmezlerse “hacr” olunacaklardır. (“Hacr”, birini malını kullanmaktan veya bir işi yapmaktan alikoymak. Yasal bir nedenden ötürü yasaklamak)

— Büyük-küçük kim olursa olsun şeriatın kurallarını uygulamada görevli olanlar (kadı ve naibler) verecekleri hükümlerde dostlukla ya da rüşvetle haksızlık yaptıkları anlaşırsa alındıkları rüşvet geri verilecek, kendileri de cezalandırılacaklardır. (Kendileri ta’zir olunalar denilmektedir. Genel olarak “ta’zir” tekdir etme, ihtar etme veya duruma göre hapis ya da dayak cezası ile cezalandırmadır)

— Rumeli ve Anadolu Kazaskerleri görev dönemlerinde rüşvet alarak kadı atadıkları anlaşırsa, alındıkları ne ise sahiplerine iade edilecek, rüşvetle elde edilen görev ve ünvan geri alınacak, kadıskere de durumuna uygun bir ceza verilecektir.

— Görev süresi dolan kimsenin görevi uzatılmak istendiğinde, şeyhülislâm’ın onayı alınacak ve kurala göre işlem yapılacaktır. Bu yola gidilmeden yapılacak atama ve görevlendirmeler geçerli olmayacaktır.

— “Arpalık” biçiminde, kendilerine kaza’ların adalet işlerinden elde edilen gelir bırakılan, yüksek din alimleri ile müderrisler ve diğer ulema, mutasarrif oldukları kaza’lara “naib” atamak istediklerinde “Defter-i hazret-i fetvâ-penâhî”de mukayyid olduğu vechile” alageldikleri aylık ve harçlardan

fazla rüşvet aldıkları anlaşılsınsa, rüşvet geri istenecek, bu işte aracı olanlar kimlerse (kapı kethüdası, sarraf v.b.) cezalandırılacaklar, rüşvet vererek naib olan da görevden alınacaktır.

— Halâ eğitim ve öğretimde ve kadılıkta bulunan kimse her ne kadar ilim ve hünerleriyle bilinir olsa dahi tutum ve davranışları iyi olmazsa, şer'an ve örf'en ilim erbabına yakışmaz uygunsuz davranışlarda bulunmayı adet edinenlere “hiç bir kaza’nın icra-i ahkâm-ı şer’iyesi” (yargı görevi) verilemez.

— Bundan böyle, durumu bilinmez kimse hizmet-i şer^c talebinde bulunursa, şeyhülislâmin nezaretinde şeriat işlerinde çalışmış üç dört kimse tarafından imtihan olunacaktır. Şeriatın gereklerini yerine getirecek yetenekte görülenlere şeyhülislâm tarafından “Mühürlü pusula” (Yeterlik belgesi) verilecektir. Yeterli görülmezlerse kendilerine “naib”lik isteğinde bulunmaları cevabı verilecektir. Ehliyetli olmayanlar herhangi bir yolla naib olurlarsa, böyleleri görevden alınacaklardır.

— Bir kimse şer'iat hizmetine geçmek isterse (Naip veya kadi olmak isterse), kendisine Türkçeye çevrilmiş fetva kitaplarından bir ya da iki fetva sureti ile fıkıh kitaplarından bir ders gösterilip, eğer ancak Türkçe sureti anlayıp okursa “Edna” (Zayıf), hem okuyup hem de arapçası ile karşılaştırılabilirse “Evsat” (Orta), hem bunları yapıp hem de arapça metinden gösterilen yeri bulup çıkarırsa “Karib alâ” (İyi), bunların hepsini yaptıktan başka gösterilen meselenin fıkıh kurullarına uygun olarak açıklanmasını yapabilirse “Alâ” (Pekiyi) olarak değerlendirilecektir. Bunlardan herbiri amaçlarını anlatacak kadar yazı yazmaya kudretli olur ise, derecelerine göre kazalara hâkim tayin olunurlar. Bu derecelerden hiç birine giremeyenlere ise ilim tahsil etmeleri salık verilecektir.

— Sancak dahilindeki küçük kazaların hâkimlik işleri, yakınlarındaki büyük kaza hâkimince görülecek, ancak arada 6 saatlik uzaklık varsa o zaman, büyük kaza hâkiminin denetiminde olmak şartı ile “Naib” atanacaktır. Bölgede büyük kaza yoksa 3 veya 4 küçük kaza birleştirilerek bir naib görevlendirilecektir.

— Hiç kimse rüşvet, aracılık ve merhametle hâkim atanmiyacaktır. Eğer bu yollarla atanınanlar olurlarsa verdikleri para ve eşya ne ise rüşvet olarak alandan tahsil edilecek, hâkim de azledilecektir. Rüşvet alan ayrıca cezalandırılacaktır.

— Bir kimse hâkim atandıktan sonra bana yararları dokunur diye vali, mütesellim, voyvoda, muhtar ile ileri gelenlere “Hediye” adı altında rüşvet

verip, sonra bunun karşılığını mahkemeye işi düşen halktan alma yoluna giderse cezalandırılacaktır.

— Gerek İstanbul'da ve gerekse diğer mahallede hâkim olan kimseler, müslüman, zimmî, müste'min her kim olursa olsun, kendilerine başvuranlar arasında fark gözetmeksizin, şeriatın gereklerine göre karar vereceklerdir. Şefaat, hatır-ı ve gönül, iltimas ve rüşvetle karar vermeyeceklerdir. Bu yollara sapanlara gerekli ceza verilecektir.

— Tereke yazımında, şeriatın gereği ve Padişahın fermanına uygun olarak “kuruştan bir para resm-i kısmet ve bin kuruştan altmış para ücret-i kaydiyye” ve müzâyede ile satılan terekeden elde edilen meblağdan “bin kuruştan iki kuruş ücret-i delâliyye alınıp bunlardan ziyade harc-ı hüccet, vesâyet ve hademe ve ihmâriyye ve kalemiyye nâmîyle ve nâm-ı âharla bir akçe alındığı” anlaşılırsa, alınan şey iade edileceği gibi, alan cezalandırılacaktır.

— Bir kimse öldüğünde arazi ve gelirleri hâkim tarafından satılmayıp (Bazı yörelerde böyle olmaktadır) “ziyâde alacağım diyerek” fazla bedel ile deftere kaydedip varisler arasında bölüşmekte iseler de bu tür eşyanın kaybolması ya da zayedilmesi mümkün olduğundan hak sahiplerinin zararına olmaktadır. Bundan böyle bir kimse öldüğünde, çocukları ve varisleri eğer küçük,aklı dengesi bozuk ya da başka yerlerde veya kayıp iseler öncelikle bunlar için bir “vasî” ve “kayyum” veya “nazir” atanacak, sonra tereke her ne ise müzâyede ile satılacak, masraflar düşüldükten sonra varisler arasında bölüşülecektir. Küçük, hasta ya da kayıp olanların hisseleri ayrılacak, bu paranın saklanması için emin bir yer sağlanacaktır. Çocuk, mecnun, kayıp olanlara tereken düşen bu paradan, borç almak isteyenlere, rehinle veya üç kefil göstermeleri kaydıyla “onu onbirbüçük hesabı üzerine ma ‘rifet-i şer’ ve vâsî ma’rifetiyle” borç verilebilecektir. Her üç yılda bir bu tür terekelerin muhasebesi yapılacak, elde edilen gelirler tereke sermayesine eklenecektir. Varisler -gerek büyük gerek küçük olup- terekeleri yazılmamışsa “rû’yet tezkeresi” adı ile veya başka yoldan hâkimler bir akçe istemeceklerdir. Vali, mütesellim, voyvoda muhtar, ileri gelenler ve diğerleri bu konuda haksız yere kadılara müdahale edemeyeceklerdir. Edenler cezalandırılacaklardır.

— Hâkimler gördükleri dâyalarda kural gereğince “kuruşta bir para” vergi alacaklardır. Başka adlarla bir şey istemeyeceklerdir. Buna uymayanlar görevlerinden alınacaklar. Verilecek senetlerden de fazla ücret istenmiyecektir. Şer'iyyata uygun olmayan senet veren hâkimlerin işlerine son verilecektir. Ayrıca halkın huzur ve güvenini bozacak tutum ve davranışlarında bulunan kadılar sürgün edilecekler ve cezalandırılacaklardır. Devlet işlerinin görülmesinde ve Padişah buyruklarının yerine getirilmesinde rehaveti görülenler de cezalandırı-

lacaklıdır.

— Şeriatın hizmetinde bulunan kimselerin hamiyetli ve bilgili olmaları, din ve devlete ve halka hayırlı hizmetler görerek emsallerinden üstün başarı göstermeleri halinde taltif edileceklerdir.

— Bu kurallar çerçevesinde bundan böyle atanacak bütün hâkimler, naibler, işlerinin ehli olacaklarından, öncekilerden daha çok dikkatle şeriatın gereklerini yerine getireceklerdir. Bu arada dâva tutanakları dikkatle tutulacak, çözümü güç bir dâva çikarda halledemezlerse taşrada müftüye İstanbul'da ise şeyhülislâma danışacaklardır. Müftü yoksa ulema ile istişare edilecektir. Yine çözüm bulunamazsa İstanbul'a sorulacaktır. Şahitlerin güvenilir kimseler olmalarına dikkat edilecek, hükm verilirken kurallara titizlikle uyulacaktır.

— Bu kanun bundan böyle geçerli olacak, gerektiğinde ekler yapılacaktır.
Mayıs Sonu 1838 (Ra 1254). Devlet basımevi.

Târîk-i İlmîyye Kânunnâmesinin zeyli

12 Aralık 1838 (25 Ramazan 1254) tarihinde yayınlanan zeylide kanunun yürürlüğe girmesinden önce kadı ve naip olanların yeniden sınava tabi tutulmalarının bir çoğunun işsiz gücsüz kalmalarına yol açacağının anlaşıldığı, bunun için böylelerinin görevlerinde kalmalarına karar verildiği belirtiliyor. Ayrıca yeniden atanacak kadı ve naiplerin Şeyhülislâmin belirliyeceği bir bilgili kişi tarafından sınava alınmaları, iki kişinin de şahit olarak bulundurulması ilkesi getiriliyor. Atanmaların Rumeli ve Anadolu Kadıaskerlerinin teklifleri, şeyhülislâmin onayı, hükümetin oluru ve padişah'ın uygun görmesiyle gerçekleşmesinin esas olduğu yineleniyor. Böylece ciddî imtihan usulünden vazgeçilerek, hemen hemen eskiden ötedenberi uygulanan şekle dönülmüş oluyor.

* (طريق على يه دار جزا قانوننامه هما بونيدر) *

حامي حاي دين مبين هادي سبيل شرع مدين ول نعمت
 بيتنس زول نعمت عالم باعث اسايش ام شوكتاب قدر تصادب
 خلد الله ايام شوكته الى يوم الحساب افديزك مقارنت
 توفيق ربانی ودلات فيض وتأييد صدرانی ايله برمقتضای
 مجددیت فوانین ملک وملت واحکام احکام اصول
 شریعت مواد خبریه سند همبشه همت بلند مرتبت
 پادشاهانه لری مسابقت ارای اسلاف کریم وتفوق فرمای
 سلاطین پیشین اولدینیقی جمله عنده رهین حیر بذاهت
 وبخصوص امور دینیه نک منبع حقیقی شریعت طهر به
 افتالدن عبارت او لدینه و الحاله هذه خدمت شریعته
 بولنان ذوالک نسخه ذلتی و شیرازه مجموعه صفات لری زیور
 عفت وصلاح ايله آراسته وجوه هنر و معارف و زهد و تقوی
 ايله پیراسته و هروجهله تاروا حرکاتن وارسته ايسه لر دخی
 حسب البشر به ایچلرنده بعض جفعه و قوعی محفل
 ولاسپا نواب طافقنک اکثریتی مجھول الاحوال کیمسه لر
 او لهرق او بفوتنز حرکات در کار بولندیقته بناء او مغوله
 حرکات نامر ضیه به چسارت ایدنلر ک حقنده و غير بله
 تریسه و تنبیه او لرق او زره او لباده شرف افزای مسدور
 پیوریلان امر و فرمان کرامت عنوان حضرت ملوکانه
 موجججه بالذذا کره فله الثان جزا قانوننامه سیدر کے
 بروجہ آئی ذکر و بیان اولنور
 علامه

۳

هلاك ارامك مرائب متفاوهه سدن خدمت عباد الله هده بولنان
ذوات فضائل سماتك روئينه مأمور أولدقلى خدمتلر نده
امور عباده ضرورات بشريه و اعمال شرعىه لزدن غيرى
پشبي تقديم و ترجيم ايلدكلى متحقق او لور ايسه حاللى نه
کوره تنبههات لاپنه ريله تنبه او لوب تنبه او لمدقلى
حالله جراونه ز

يوك و كوش هركيم او لور ايسه او لوسون حكومات
شرعىده بولنانلر اجرا ايده جكلرى احكام شرعىه ده
خاطره رعایت ايله احراق حقده رخاوت ايد رل ايسه
تعزيرات لايغه ايله مظهر جزا و تعزير ياخود اخذ رشوه
جسارت ايلدكلى بعد التحقق مأخذلر اولان شى
ردايله كندوزى ايچابه كوره تعزير او لمنلر

صدارت روم ايلى و اناطولى في حاروا لون ذات عظام مدت
معينه لزنه رشوت اخذ ايدرك توجيه قضى ايلدكلى متحقق
ايدرك ايسه مأخذلر اولان شى صاحبته رداونه رق
راسى او لان كپسىه نك رشوتىله نائل او لمىغى رتبه سى
اوزرندن رفع و تعزير و فاضيى عسکر مشارايله دنى

حالله مناسب تعزير او لونه

طريق قضاىن بمنصبه مدت عرفىه ايله متصرف اولان
ذاتك مدت عرفىه سنه مد او لونق لازم كلدىكده بالشارات
عليه شيخ الاسلامى او له كاد يكى كېي مدت عرفىه او ليانه
منصبلرك متصرف و موقترىنىڭ ذاتا جىئىچى جەھتىلە ياخود
صرىعى اخاطر بر ذات عاپنك ا سىشقا عبىلە مداو لونق لازم

٤

کلد کنه مسند فتواده اولان ذات والای فتوا پناهیدن
 بالاسیدان تنظیم او نوب بalar خصت مداو نور ایسه
 تحقیق او لندقده اعتبار او نبیوب مدت عرق قومه رفع ایله
 مجازات او لنه

مر اتب مذکوره دنار په لق متصر فلری بولسان ذوات
 فخام و معبشت متصر فلری مدرسین ذوی الاحترام و مناصب
 متصر فلری قضاه کرام متصرف اولدقلری قضازه نائب
 تعیینی مراد ایلد کلرنده دفتر حضرت فتوا پناهیده مقید
 اولدیغی وجهله برعتماد الله کلدىکلری ماهبه و خرج بابدن
 زیاده رشوت او هرق شی اخذ ایلد کلری متین او لور ایسه
 مأخذ ذری او لان شی محلنه لدی از دا کرا و رشوت یدا بید
 و با خود قبو کنخدالری و صرا افزو با خود ساره و واسطه سیله
 المنش ایسه راشی او لان نائب هر کیم او لور ایسه او لسوون
 بومقوله افعال کریمه یه جسارته مجازات او هرق نائب
 اولدیغی قضادن در عقب عزل و مرتشی و واسطه او لان
 کپسه لردخی تعزیرات لایقه ریله تعزیر او لنه

حالاطر بیق تدریس و قضاده بولنان کپسه هر تقدیر علم
 و هنزا له موصوف او لسوه دخی کذب و دروغ و هوای نفسنه
 تبعیت و سفاهت ایله معروف او لور ایسه او لوجهله شرعا
 و عرف اطور علمایه با فتحز اوصاف غیر مق وله یه جسارق عادت
 لیدنیکننه مجازات او هرق هیچ بر قضائی اجرای احکام
 شرعیه سنه مأمور و تعین او نبیه

بعد الیوم هر ب محصول الاحوال کپسه خدمت شریعت
 طلب شده

طلبنده کرل طرف حضرت فتوپناهی و کرک شورایی
بورایی تصدیع اتمامک ایچون خدمت شریعته استخدامه
لیاقتاری مأمول اولان برقاهم کیسمه ل امور شرعیه ایله
معارفه سی بولنمش اوچ درت ذاتک معرفتی و ذات حضرت
شیخ الاسلام مینک نظارق ایله امتحان او لوب بونردن
اجرای احکام شرعیه یه قابلیت اولنلر دوشدگه حالرینه
جسبان قضاره کوندر ملک او زره ید لرینه طرف اشرف
شیخ الاسلام میدن عند الامتحان استحقا قلری غلایان اولدینه
میبن بر رقطه مهور پوصله ل اعطتا اولنوب ماعدا سی اهلیت
ندارک اتمد کجه خدمت شریعت طلبنده آول ماملی جوابی
ویریلوب اهلیتی اولنلر برقیر ب قلید قضائا اولورایمه
او لمقوله ناهنلر عزل و بحر او لنه ل
بو کیسه خدمت شریعتم طالب اولنقده کندو یه تورکجه یه
ترجمه اولنمش کتب فتاوای معتبره دن بر یاخود ایکی صورت
ضفو لی فتوی و متون فقهه دن بر محل درس کوست بلوپ
اکر اول طالب انجق تورکجه صورق اکلایلوب قریر و فقهه په
قدری اولورایسادنی و صورث مذکوره بی هم او قبوب
و هم نقل عریسنه تطبیق ایشکه مقندر و لورایسے او سط
تصورث مذکوره بی او قور و نقل عریسنه تطبیق ایدر
ومتون عربیه دن کوست بیلان مخلده مسئله بی استخراج
ایلر ایسے قریب اعلا و بونلرک مجموعه اقتداری
اولنقد نصکره کوست بیلان مسئله نک قواعد اصول فقهه او زره
جهت استباشه دھی عالم اولورایسے اعلا اعتبار اولنوب

و بونلرک هر بری ماق الضمیرلر بی افاده ایده جلت بازو یازمغه
قدرنلری او لور ایسه بونلر مر اینچه قضاڑاھ حاکم تعین
پیور یلوپ من اتب مذ کور دن هیچ پریستنده دەمقدر
بولنه من ایسه خصیصل علم ایتلن او زدە جواب اعطاسیله
مجزى اوله

بر سجاق داخلنده او لوپىدە مستقل اهلخانلى حاکم كىنكە
فابلىتى اوليان كوجلت قضاڑاک ينه او ل سجاق داخلنده
لولەرق جوارنده بولنان پیوك قضاڑاک حاكلرىنە قدیم
ماھىئىر يله حوالە اولنوب اكراول كوجلت فضا جوارنده
بولندىيى پیوك قضايە پك يقين او لور ایسه او ل پیوك قضاڭ
جاڭى كوجلت قضاڑاڭ حکومتى دىچ بالنفس كىندوسى
رؤيت واستقاح ايليه واڭرالى ساعتنى زىادە بېيدا لور
اپسى كىندوسنڭ نظارىلە معند و موڭۇق كرگىرلۇ دن
و كرگى كىندو آدملىنىن پر مقدار و منتشر آدم تاشب تعین
ايليه واڭر جوارنده پیوك قضا پۇنۇز ایسە ايڭى ياخوداوج
قضا و بلکە دهاز ياده بېلىشىرىن بلوپ بىناتب تعین او لېقى
جاڭراوله

هیچ پر كىسە رشوت و عبودىت ايله بىر محلە حاکم تعین
او لېپىپ اكراچە بوجەملە تعین او لىنىدىيى مەحقق
اولور ایسە ما خۇذ او لان تغۇدو اشاھرنە ایسە من تىشىدىن
خەلاسزداد درحال بوجە او زەرە نصب او لېش او لان
حاکم مجازاھ بىدالەزىل من تىشى دىنى تعزىز لابقىلە
تعزىز او لە

پر كىسە

٧

بر كىسىه حاكم نصب او لندقده مأمورا اولديغى قضاىك والى
ومسلم وويوده ومحترارى ووجوهنك بكا معاوته او لور
خولياسيله هدىه ناميله رشوت مقوله سدن اشيا ويروب
بو جهتلر ايله دوچار او لدېيغى مصارف كثيره ديدون
وفېرىي چقارم جغم دېرلە حاكم او لدېيغى قضاىك سکنه سنى
اضرار قىدندە او لدفلرى مروى او لدېيغى مبنى فيابعد
قضايا زىباده واصالله كىدە حلىق قضاء وتواب افدىلىر اول
مقوله رسىي هدىه وهدىه صورتلى اشيا كوتورمۇپ يعادىن
كوتورر وويراسىه بومىلاو شىلر رشوتىن قورتىلە جىندىن
حقلىنىدە راشى ومرتشى جزاىى اجرى اولنە
كرىدار الخلافة عليه وكرىدار سارئىدە حاكم او لان
ذوات سكندويه وارده او لان مرا فاعد شرعىيە دە
وضبيع وشرييف ومسلم وذمى ومستامن وحر وعبد هركيم
او لور ايسە اولسون مساغ سرىعى مرتىبەسى طرفىي
سيان طوقۇپ حكىمنىدە بطرىھ اصلاح ميل ايلىوب وحاكم
عومى اليھك او زرىنە توارد ايدن مصالح احكام وسائ
سندات شرعىيەدە انجىق حقانىت ونصفتى التزام ايدوب
يرفردك شفاعت والتماس ورشوت وعيوب دينه التفاتات
ايلىدىكى بعد التحقق الديغى شى محلنە لدى الرد عزل لىلە
يتحايات اولنە

وحاكم مومى اليھ كىندويه مخصوص تر كە موجب نخريبر
او لدېيغى حالدە بىعى متوفىڭ ورته سندان بىعىنىسى صغير
و يامجىنون و يامعنتو و ياخود غائب او لوب تر كەسى نخريبر

ا

اولندقده بره مقضای شرع شریف و فرمان منیف غروشه
پر پاره رسم قسمت و یک غروشه المتش پاره اجرت قیدیه
و سوق سلطانیده لدی المزایده بیع اولنان ترکه نات اثماندن
پیک غروشه ایکی غروش اجرت دلایله التوب بو نردن
زیاده خرج بخت و مصایب و نفقه و خدمه و احضاریه
وقلیه نامیله و نام آخرله بر اججه التدینی تحقق اید رایسه
ما خود او لان شی لدی الاسترداد آخذ او لان حاکم

تعزیر اولنه

بعض بلا دده او لدینی مثلاً بركیسه وفات ایلد کده
ترکه منک تخریری اشناسته متفوچان کرک عروض و کرک
عقار بینی بولنان حاکم لدی المزایده بیع و نقد ایموب زیاده
اله جنم دیه رک غالی بها ایله دفتره تخریر و اثمان مخمنه سنی
النه وضع ایدوب هر تقدر تقسیمی کو ستره سدخت او مقوله
اشیائیک تلف و ضیاع و بقاسی ایتم حقنده مضر او له رق
اولوجهله بطلام ایتم خائب و خاسر قالمله من بعد بر کیسه
فوت اولندقدما کر صغیر و صغير، محنون و معنو و غائب و غائب
ورهی بولنور ایسه او لا برومی و فیم و حسب الاقضا
ناظر نصب اولنوب بعده کرک عروض و کرک عقار ترکه سی
هر نه ایسه سوق سلطانیده لدی المزایده بیع و وجهه مشروح
اورزه مصارف بعد الاخرج حاکم مویی الیه ترکه مرقومه نک
دفتر و تقسیمی موافق صك و مسئلله شرعیه او له رق
بعد التحریر و القید و رهه کبار حصه لری قبض ایدوب
ماعد اصغر و محنون و معنو و غائب حصه زی جمع اولنوب
الحالة

٩

الحاله هذه دا رالسلطنه السنده ده اولدېيى مىللاو
او بلده ده بومقوله امو الى حفظه مأمن بر محلى تخصيص
بر له اول محله وضع و صغار و مخنون و متعوهك امو الندىن
ابجه لزومى اولان كېسىمەرە رهن قوى واخود اوج نفر
كەغيل ملي ايله اونى اوين بىچق حسابى او زور معرفت
شرع و وصىسى معرفى لە بادور شرعى ادانه و اقراض
وحاسىل اولان نماسىندن مساغ سرعى اولدېيى وجهه له
مال مو روئىلر ينه نظرا مناسب مبلغ نفعه فرض و تقدىم
او لنوب و اوج سنه ده بى محاسبە لرى لدى از قويه نمائى
منز كوردن نفعه و كىسوه بهاسى فرونهاده او لىندىقدە
باق قلان مبلغ اصل ما له خىم ايله كاڭان اعماى
واسىر باح او لنه و متوفاتك ورئه سى كىار او لوپ بالذات
كەندىورى تحرير و تقسيم طلب ايدى كېجە حاكم طرفىندن
قطعا مداخله او لئىنە و ورئه كىرىك كىبار و كىرىك صغار
او لوپ حاكم بولنان كېسىز تكى بى تحرير و بى وجهمه سندات
شرعى يە اعطى ايتامىش ايسە ئۆيتىز كەرە سى نامىلە و ووجه
آخرا يە بى ابجه مطالبه ايلە كە و شروط محررە نك
معابرى حر كاڭى احساس او لنور ايسە لا يقىلە تعزير
او نىشە و شرط محررە بى موافق و قوى بولان تكەن
تحريزىنە والى و مىسىم و بىودە و مختار و وجوه
وسائە طرفلىنىن قضايىه بغير حق مىانعت و مداخله
او لىتدېيى مىحقق او لوز ايسە اول كېسىمە لە لا يقىلە تعزير

اولنه ل

١٠

سکر آستانه عليه و سکر بلاد سازه ده بواسان
 حکام حضور نه واقعه اولان من افعه بی رؤیت
 و فصل و شوقدر غروش و شوقدر غروش لق اشیا
 حکم والزان ایلد کده بر موجب نظام المحقق غرو شده
 بپاره رسم الوب دفع رسم نامیله زیاده بر ایله و بر جننه
 الیه واکرزیاده بی ارتکاب ایدر ایسه بعد الاسترداد
 او لدینی خدمت شرعیه دن اخراج اولنه واکرطرفیندن
 بریسی معارضه دن منع سندی المغه طالب او لور ایسه
 او لو قت لا یقیله اجرت سند التوب زیاده اجرت ویقه
 التور ایسه رد و تعزیز اولنه و اعطای ایلد یکی سندات
 شرعیه سنک صک و سبک و مسئله شرعیه سی چند
 دفعه خلاف شرع شریف او لو ب ایقاظ و تنبیه
 او لندقدن سکره بینه و بر دیکی سندات مائل شرعیه
 و صکوک معتبره به مخالف او لور ایسه اول سندی
 اعطای الدین حاکمک عزیزی ایله مجازات اولنه و انجق
 صک و سبک موافق و مسئله شرعیه سی معاير
 و یاخود عکسی و قوبعلور ایسه حسب البشر یه
 خطما مظنون او لان محلده تنبیه و عفو ایله معامله
 اولنه

بر قضا یه حاکم او لان کپسه نک او ته دنبرو امور قضایه
 نظارتی او لمق ملابسه سیله نظارت مذکوره ده
 فساد عامه یه دائر و اختلال نظام بلده یه متداول جساری
 عادت ایلدیکی تحفظ ایدر ایسه نقی و تغیریب ایله تأدیب
 و تکذیر

11

و تکدیر و مهام سلطنت سینید تک نسویه سنده وا زامه
علیه نک تفهیم نده رخاونی و بروجھله مسند حکومتی باشمن
حر کانی متحقق او لور ایسه تعزیرات لایقیه سیله او حاکم
تعزیر او لنه

خدمات شرعیه ده بولان ذواندن او صاف حبده و علوم
شریفه ایله موصوف او لوب کرک دارالخلافة العلیه
و کرک بلا دسائمه ده بولان ذاتلرا مذا لندن زیاده او لدرق
دین و دولته و کافه عباده خیرلو خدمات مبروره يه موفقی
اولدینی صورتده غیر بولینه تشوبیقا اقرا نه فائق اکرام
والطاف حضرت پادشاهی ایله نائل مکافات
اوله

بروجه بالا تفصیل و انبیا او لنان اصول و نظایمات
حسنه اقتضاسیجه بوندن بویله نصب و تعین او لنه جق
باجله حکام و نواب اهل وار باب اوله جفله ندن
اولکیدن زیاده بروجھه دقت اجرای احکام
شریعت و حقانیت او لنه جق در کار او لوب فقط
وقوع بولان دعا و بینک بر نهنج شرعی فصل او لنسی
ایندا ضبط نه کوز لجه دقت او لنسنی موقوف
اولدینی بناء او لوجھله بعد از بنی مأمور یوریله جق
امنای شرع شریف ظھور ایدن دعا و بینک ضبط بولینه
دقت و بعدیه ایجاد شر عبسی اجرایه مبادرت اینک
و بردہ مغلق و حلی مشکل بر دعوا ظھور اید و بده
مسئله سی یله مد بکی حالده طرف قوا پنا هبند

١٢

وطشره ده ايسه بولند يقى بلده نك مقتبسدن استفنا
 و مفتى او لمد يقى حايده علما سيله استشاره يه اعتبا
 ايد وب بوصور ترله دخى حل اشكال ولايقا له
 مسئله ظاهره اخراج اولنه مد يقى تقدير جه حكمده
 تجيزيل ايغىيەزك در سعادتمن استفنا و سؤال ايلىك
 و ويريله جك اعلامات وسائل مسندات شرعىيە نك
 سياق و سباقلىرى صك و كه معتمد بره يه تطبيق
 و مقتضاي شرع شريفة توفيق اولنه رق
 لمى الحاجه احتجاجه صالح او لوب اصلا و قطعا
 بر ايلىشىنى قالمىيە جف سورتلە توسييە سنه پاچق
 و شهود عنده حسن تزكىيە سيله شاهد زوره
 دقت او لافق واجه دن اولىغىلە بونارك خلافى
 حر كتلىرى و قوعنده ايچاب و جهمهار حقولنده اجرای جزا
 اولنه

اشبو جزا قانوننامه همایونى الى ماشاء الله تعالى دستور العمل
 طوبيله رق موجب و مقتضاسى اجرا اولنه حق او لغله
 بوندن سكره دخى ايچابنىه كوره ينه شرع شريفة
 تطبيقا بالاقتضا ئاظهور ايدن خصوصىك ذيل اولسى
 جائز او له

طبع بدار الطباعة المعاصرة

١٣٥٤

في را

بۇندن اقدم طریق علی بە داڑطبع اوْلمىش اولان فاتونىامە
 ھمايونك ذىلیدر

* صورت خط ھمايون موھىتلىرىون *

نظام مذکورالى ماشاء الله تهلى دستورالعمل طوپقى خلاف
 حرکت و قوئىندىن توپ و مجانبىت اوْلمىق اوزره اجراسنه
 دقت اولنه

جناب رب عزت مؤيد دين و شريعت و مجدد اصول
 و نظام دولت اولار شەھنەشائ عالي منقبت و پادشاه صاحب
 عدالت ولی نعمتىراۋىدمىز «حضرتلىرىنىڭ يېز تو كەنۈزىمۇر واقبال
 و عافيت احسان و عنایت بىرسۈن زىمال معدلت عنان
 جناب شاهانمەدە رەھبىي بوقۇق بارى و امداد روحا نىت
 حضرت رسانىتپناھى ايمەھىر بىر خصوص و نظام شىرازە
 بىندىسىن انتظام اولىش واولقىدە اولدىغىنە و بىرمىدىن بىر
 طریق قضا طور مىغۇ بىندىن چىقدەرقى الحالە هذه اهل
 وناھىلە لابقىلە دقت اولنه مىوب اشخاص مختلفە چوغالىش
 و بوجەنلە اکثر محلىلە حکومت شرعىيىسى بىباڭلە ادارە
 اوْلمىقىدە بولمىش اولىسبىلە شوخ خصوص خېرىت نصوصى
 دىنى سايىھ شوكتوابىة جناب خلافتىپناھىدە فيجا بعد را ٠
 واستىدىن ايرلىك جىق صورتىلە بىر انتظام قوى الانتظام نختە
 ادخال شان مجددىت عنان پادشاه دىن پورىيەن بواندىغىنە
 بناء اولىبابىدە شرفلىخ و صدور بىريلان ارارە كرامىتىادە
 جناب شاهانه مو جىنجە اقتضاي حال بىجالس عالىدە
 ھەللە ومذاكرە و طرف و سخن الشرف قىتوا ھى ايمە

مخابره اوئنه رق چونكى بوماده شىخىا ودىنا واجب الدقه
 بركىغىت وبو بايدە لىزم اولان اصول طريقى مذكوردە
 يولنه جق داعييانك جىلەسى اهل وارباب اولمۇق قىضىيەنى
 ئىشخصالدىن عبارت اولمۇقدىن ناشى اوول امىرى دە اليم
 درىمعادىت وانا طولى وروم ايلىدە طريقى قىضادە بولۇش
 اوئنلىك اهل وارباب اوئلوب او لمىقلەرى بالامتحان يېلىزب
 ايجىلەندىن اهل وارباب اوئنلىك طريقى مذكوردە ايجىلەنلىقى
 لازم كلىش ايسەدە طريقى مذكوردە بىك چوق عىليل واختبار
 اوئلوب تىپىشى منصب حاصلانىنە حىصرا ياتش اوسلەيلە
 اومىقرەلە لىيوا به قالە جىنى اجلدىن شىدى يەقدەرھەرە اولىش
 ايسە اولىش طريقى قىضادە اليم موجود اوئنلىك حقلەندە
 قىلزم رىم واسقانى جناب ملوكانە موج انكىز يۈرۈلەرق
 انلىك توجىبهانلىرى كا كان اجرا پورلاق و بتىرەقە تىمالى
 ايلرسى بىر حسن نظام و رابطە يە توبىق اوئلىق خصوصىيە
 مساعدة سنية جناب شەھنەشاھى شەھىيان يېرىلىش او اوپ
 شوپىلە كە جزا قانۇنئامە سىنە نواب حقلەندە تىصبىص
 او لىدىغى وجهە بىمدا زىن طريقى مذكوردە دخولە طالب
 ظھورىندە بىلا امتحان ادخال او ئىمامقى ئىكجۈن و خصوصىيە
 جانب جناب شىخ لاسلامىدىن بالىئىع فضلا دەن موثوق
 و معتمد و حقانىت و عضى مىلىم بىر ذات مىيز نصب و تعيين
 و امتحان اوئنانلىك اهلىيلىنىڭ كلايىوب اخبارە مقتدر علمادىن
 ايكى ذات دىخى شاھىد مىز لە سىنە اعتبار واقاھە اوئنه رق
 طريقى قضايە بىلدە دخولە طالب اولان كىسىنە مأمورىت

مومی الہم حضور لندہ بالامتحان اہلیتی نہ مایا
اور ایسے طریق مذکورہ ادخل فلقی و الحادنہ هدے
مذکوب متصصر فلوینٹ ایکلینزرنڈ مڈل بریسی فوت اور مقدمہ
 محلول اولاد منصبی واخود مدی آخرہ توجیہ اولینیوب
نو بلبسی ہر کم ایسے اکانو جبے واحالہ بوریلہ رف
تبیر و تقریب اصولی اجرا اولینیق وامر وارڈہ سنیہ
حضرت ملوکانہ متعلق پوری ملبدیہ طریق قضائیہ دخی
علی الاطلاق تباشی نصب ویلامنٹ ورجاو شفاعة عتلہ
یکدیگرہ نقیم قلمعات اوزرہ صدرین محترمین حضراتی
حضور لندہ سے نہ دہراتی معتاد اولان دبو نلردہ خیر
وزر قیم اونہ جو دینتر جانب فاضیہ کریدن بر قسمہ
عرض ایاہ برار جانب مستحبت اسلامیہ و بعدہ رانجیض
باب عالی یہ و باب عالی دن دھی مبارک عتبہ فلکر تیہ
حضرت خلافت شاہی بہ عرض و تقدیم ایاہ عرض
مذکور بالاسی خط ہمایون موہبیتی وون شاہانہ الہ
تریں و تو شمع یورلسی خصوصی صلی محب الس عالیہ
مذکورہ دہ بانتسب خاکا ی ہمایون شاہانہ دن اسٹیڈن
اولنس و اولوجھلہ ذکر اولنائز جز فانو نتائج سنہ ذیل اولینیق
والی ماشاء اللہ تھی دستور لعمل طویل اوزرہ وضع نظم
حریت تمام اولنہ رق احرای قضاۓ ارادہ اضافاتی
حضرت ملوکانہ تعطیلہ اول۔ ابتدہ خط ہمایون مکارم
مرہون جاب شہنشاہی لوح زیب صدور پیور لش ملغہ
موجب و معقتضائی اوزرہ عمل و حرکت و خلاں تو فی
ویاعدت اولنہ فی ۲۵ ن ۱۴۰۴